

Vězeň

Komunál

Dnešní den,
se do tmy halí,
nejdelší noc,
je snad bez svítání,
vracím se domů,
až ráno se vrátím,
vracím se domů,
ten účet jsem splatil.

Zejtra mě přestanou znít,
znavený kroky na chodbách.
bachařův vyhaslej smích,
když stejně vrátím se zas
Kolečka nekonečný,
chůze bez cíle,
ráno mě očekává,
život bez mříže.

Zejtra mi vrátěj jméno,
už číslo nebudou řvát,
Když dveře otevřou,
v pozoru nemusím stát,
vrátěj mě důstojnost,
ty zbytky co ještě mám,
vrátěj mi naději,
že nejsem na světě sám.

Už se rozednívá,
dnes jsem nemohl spát,
rány do dveří,
za nima zestárlej hlas,
prej si mám rychle sbalit,
ráno mě otevíraj,
tak ať koukám zmizet,
ať domů koukám mazat.

Svoboda,
chci domů za mámou,
konečně svoboda,
s velkou neznámou.

Táta se mě dávno vzdal,
máma to neunesla,
prašivej kriminálník,
kdo by ho tady neznal,
my už tě nečekáme,
táhni si o barák dál,
dveře máš zavřený,
tady tě nepozvem dál,
běž mámě poděkovat,
kytky ji na hrob zalejt,
když tě zavřeli,
prasklo jí srdce žalem,
dal jsi jí všechno cos mohl,
já už tě nepodržím,
tady už nemáš domov,
a ty nejsi můj syn.